

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 1. Loven gælder for renter af pengekrav på formuerettens område, jf. dog § 8.

Stk. 2. Loven finder kun anvendelse, hvis andet ikke er aftalt eller følger af handelsbrug eller anden sædvane eller er bestemt ved eller i henhold til lov, jf. dog § 7.

§ 9. Fører lovbestemmelser om rente for særlige krav til en lavere rente end den, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, skal skyldneren dog betale den dér nævnte rente fra den dag, da fordringshaveren begyndte retsforfølgning til betaling af gælden. § 5, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

§ 1

I lov om renter ved forsinket betaling mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 1. september 1986 som ændret ved § 4 i lov nr. 1098 af 21. december 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. § 9 a gælder for gebyrer vedrørende fordringer på formuerettens område.«

2. I § 1 stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »§ 7«: »og § 9 a«.

3. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. For rykkerskrivelser vedrørende fordringer i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1, kan den erhvervsdrivende kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). Den erhvervsdrivende kan endvidere kræve et gebyr, jf. stk. 3, for at anmode en anden om at inddrive fordringen på den erhvervsdrivendes vegne, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr).

Stk. 2. Der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse. Har skyldneren inden for en sammenhængende periode til stadighed været i restance vedrørende samme skyldforhold, kan der uanset 1. pkt. højst kræves rykkergebyr for 3 skrivelser vedrørende restancerne i den pågældende periode. Der kan kun kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum.

Stk. 3. Der kan kræves et inkassogebyr på højst 100 kr. inkl. moms.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 kan ikke fraviges til skade for skyldneren ved aftale eller ved handelsbrug eller anden sædvane.«